

6. Běštaj pak wobaj sprawnaj před Bohom, khodźicy po wšitkich kaznjach a postajenjach Knjeza bjez poroka.

7. A njeměještaj syna, dokelž bě Hilžbjeta njeplódna, a wobaj běštaj zestariloj we svojich dnjach.*

8. A sta so, hdyž w porjedže swojeje rjadownje před Bohom měšniku službu wukonješe,

9. Zo přińdže po wašnju měšnistwa na njeho lós,* zo by kadźidlo kladl, zastupiwši do Knjezoweho templa.**

10. A wšitka mnohosć ludu modleše so wonka* w hodžinje kadženja.

2. Mójz. 30, 7; 3. Mójz. 16, 17.

11. Zjewi pak so jemu Knjezowy jandžel, stojacy na prawicy kadźidloweho woltarja.

12. A Zacharias jeho wuhladawši stróži so, a bojósć napadny jeho.

13. Jandžel pak džeše k njemu: Njebój so, Zachariaso, přetož wuslyšana je twoja próstwa, a twoja mandželska Hilžbjeta porodži tebi syna a narjeknješ jeho mjeno Jan.

14. A změješ wjesolósć a radosć nad nim, a mnozy budža so wjeselić z jeho narodženja.

15. Přetož budže wulki před Knjezom; a wina a sylneho napoja njebudže pić, a z Duchom swjatym budže napjelnjeny hižo wot žiwota swojeje maćerje,*

16. A mnohe z džěći israelskich wobroći ke Knjezu jich Bohu.

17. A wón póńdže před nim w duchu a mocy Eliasowej,* zo by wobroćil wu-

troby wótcow k synam, a njewěriwych k mudrosći sprawnych,** zo by sprihotował Knjezej dospolny lud. Mal. 4, 6;

Mat. 11, 14.

18. A Zacharias rjekny k jandželej: Z čoho to póznaju? Přetož ja sym stary, a moja mandželska je zestarila we svojich dnjach.

19. A jandžel wotmołwjejo rjekny jemu: Ja sym Gabriel, kotryž stoju před Bohom, a sym póslany, zo bych z tobu řečal, a tuto dobre powěstwo tebi přinjesl.

20. A hlej, budžeš němy, a njebudžeš móc řečec hač do dnja, na kotrymž so to stanje, dokelž njejsy wěril mojim słowam, kotrež so dopjelnja we swoim času.

21. Lud pak wočakowaše Zacharias; a dźiwachu so, zo wón w templu so komdži.

22. Wustupiwši pak njemóžeše k nim řečec;* a spóznachu, zo je zjewjenje widzał w templu. A wón kiwaše jim, a wosta němy.

23. A sta so, hdyž dny jeho služby so dopjelnichu, woteńdže do swojeho domu.

24. Po tych dnjach pak podja Hilžbjeta, jeho mandželska, a potaji so pječ mėsacow prajicy:

25. Tak je mi sćinil Knjez we dnjach, w kotrychž na mnje spohlada, zo by wotewzał moju hańbu mjez čłowjekami.*

26. **W** šestym mėsacu pak bu póslany jandžel Gabriel wot Boha do města w Galileji, kotrehož mjeno je Nazareth,

7. t. r. hižo při wysokich lětach. — 9. Měšnicy mjez sobu losowachu, kotry z nich ma službu wukonjeć; ** t. r. do přenjeho džěla templa, do swjatnicy, hdžež kadźidlowy woltar stoješe, na kotrymž so dwójcy za džen při rańšej a wječornej modlitwje kadźidlo (woruch) nad žehliwym wuhlom zapali. Druhi džěl templa, najswjećiše, bě přez płachtu wot swjatnicy džěleny a do njeho wyšši měšnik jeno jónu za lěto zastupi. — 10. t. j. w tempłowym předdworje. — 15. W maćernym žiwocě, we wokamikuženju, w kotrymž Marija Hilžbjetu postrowi, bu Jan z Duchom swjatym napjelnjeny; dokelž Duch swjaty do hrěšneje duše njezastupi, wuča swjeći wótcowje, zo bu Jan přez Jězusowu přitomnosć w maćernym žiwocě wot herbskeho hrěcha wučisćeny. — 17. t. r. wón budže Knjezej puć pñhotować, hl. Mat. 3, 3. 11. 14. ** t. r. zo by zašćepił do wutroby staršich lubosć k svojim džěcom, a do wutroby džěci lubosć k staršim a zo by powšitkownje pohnul njeposlušnych k poslušnosći přećiwo Božim kaznjam. — 22. Měšnik měješe po dokonjanym woporje w swjatnicy lud požohnować; dokelž Zacharias to njemóžeše, sudžeše lud, zo je so jemu něšto spodźiwneho stało. 25. Pola Židow bě hańba, hdyž džěci njemějachu.